

mněnými obyčejí, smysly

mnohých pod jednu koží
ali jsou siet viery, toliko pod
zakryvše se znameniami po-
jsú prikrytí, jako by byli
zvolených.

mo známo; odpornejch protiv-
till se bezpečnými - 9 nasdí jest
bdarování; zbožím majetkem -
Konstantína I., kterou učnil
kem Říma a dalších území; na
ávo na světskou moc; otrápení
vávall - 19 ten kněz: tj. papež
o blednosti po bídě, po utrpení -
cho ctesať po Římu vodl...: na-
donaci - 23-24 necht jest bílý
e přinášel zlo (podle středově-
4 na odlov na odlov, na podivá-
vle a upřímno některak správně

obvyklí přívkyll, zvyklí si - 35
lo jen o dva kněze - 36 prázdny
yby veliká... věsta (duál) ty dvě
ských podvodných - 46 znamení
; kolejiáské kolejni, universitní -
iou - 53 osdhnúli podmanili si -
i hodnost po papeži; sbor kardi-
38 patriarcha: biskup nebo arcib-
it; představený některých druhů
vních) určitého kostela - 59 zít-
stavený řádové provincie a v ní
u některých mnišských řádů;
pánt kardheeni: vyškli šlechticel,
ch korouhvi; purkrabie: správce
jmžší šlechty - 70 by úral odíral

ta dědínch na dědínch pozem-
néenci mezi zmatenci, pomaten-
ce spravednosti - 88 státi práve
ozno na různé strany - 100-101
d rozličné zákony jsou podřízeny
zvláštní, odlišný - 104 postúpd
chyluje se - 112 hodiny hodinky,
114 aby sobě zlehčila aby si zue-
ylehll vylihll, vyvinuli se - 120

125 shodeni ocenění - 126 v této straně po této stránce; přimělice přirovnávají-
ce - 128 tepe blje, bojuje - 129 této dvě (duál) tyto dvě - 130-131 kteraký nerovenstole
jaká nerovnost - 131 chutno přijemné; prázdna... žefela... (duál) zmládl... žerou... -
132 podkasaše podrobivše - 134 u veliké vedro za velikého vedra - 137 u prázdnoti
v zahálce - 140 llače potlačují, utlačují - 144-146: 1 Kor. 12, 26 - 143 třetím tro-
jím, rozdělením na tři - 150 nerouné nenáležitě - 155-159: Jan 17, 20-22 - 162
sjednán spojen - 166 zfezené řádně - 168 k svým sprádam ke svému řízení - 172 za
sprádu jako pravidlo, zákon; vycházle vybočuje - 181-182 užstíll dokázati - 184
ldhnúci sobě přisvojuje si - 185 podjiti pod podříditi se - 180-187 aby potáhla jeho
k sobě aby ho získala pro sebe - 197 uvodl přivádí - 198 čini člověka člověku v získk
utváří člověka tak, aby byl jiným ku prospěchu - 202 se oznamuje prozrazuje se -
204-205 s domněniami s domněnkami - 215 v milost v lásku - 221 vždyť stálo - 225
domněniami domnělymi

230 pod bleskem pod leskem - 231 zvolených vyvolených

(O ŠLECHTĚ)

A že ta všecka dobrota urozenie vládyčho založena jest skrze zámysl
nepravý od pohanuov nalezený k dobytí erbuov jich od ciesařuo a od krá-
luov. Skrze služebnost hrdinství nějakých za dar mají a někteří kupují ty
erby k své cti: bránu, vlčí aneb psi hlavu neb febfík anebo puol koně neb
trubici aneb nože aneb jelito svinské neb nětko k tomu podobného. V takých
erbiech stojí dobrota aneb duostojenství urození vládyčieho. I jest to uroze-
nie též slávy jako i erbové, od nichž dobrotu svého urozenie mají. A když
by se nedostalo peněz k tomu urození, hlad by je připravil, že by, nechajíce
erbuov, i chytíli se pluhuo. Protož samy peníze opravují čest erbuov jich
a přivodie slávu urozenie jich. Protož se více štěpuje sláva urozenie jich
penězi mnohými nežli erby slavnými, a kdež peněz nenie, tu s chlapy za
roven sedie, dielem se stydiec, často chleba k uobědu nemajíce. A že těch
rot mnoho jest vládyčích, ještě každá po svých erbiech se počítá a své poko-
lenie za nimi; nebo jinak by nižádný nesměl se vládykú zvievati, když by
jemu erbové nesvědčili té dobroty ctného urozenie kromě pokolenie Ada-
mova. Protož ktož svědky má a dověsti muož, že se jest dobře urodil
a febfík nebo puol koně máje, listy jemu na to dáva, že se jest lépe urodil
nežli Ábel, druhý syn Adamuo, a jméno obdržel jest, aby vždy dobrý nazván
l jménem byl: by pak najhuoře činil, erb jemu nedá zlým býti. Než pak, aby
právě dobře urozený byl, to musí vyvésti túto jistotú, aby ukázal, že po
mateři bábu a děda vládyky měl jest a po otcí bábu a děda měl jest; tehda
jest právě bez zmatku urodil z psí hlavy. Pakli tiem řádem nemuož psí
hlava jeho dobrého urozenie svědčiti, ihned chlapem smrdí a nemuož tak
vysoko výtí o svém rodu a hanba jeho nutí a ponižuje k zemi, protože čtyři

nesměl by hanbu očí zvéstí, kdyby hanbu za hanbu měl. Protož sláva dobroty vládyčie jsú jich erbové. A jakož sami erbové veliké slávy sú, táktúž slávu tým uvodie, ktož se v nich rodí. Protož veliké slávy jest puol koně malovaného, a ktož od něho rod vládyčí má, též slávy jest jako puol koně malovaného.

1 *dobrota urozenie vlddyčieho urozený původ, urozenost vlddycká; skrze zdmysl nepravý na nepravdivém výmyslu - 2 k dobytl k ziskání - 5 trubitel trubku - 8 by připravil přivedl by k... - 9 opravouť ospravedlňují - 11-12 s chlapcy za roveň se sedláky jako rovní - 13-14 své pokolenie jejich potomci - 14 se uzlenali nazývali se - 16 dovést dokázati; se jest dobře urodil narodil se jako urozený - 17 dávd; tj. král - 18-19 aby směn byl aby byl považován - 20 práduť opravdu, právem; vypěstil dokázati, prokázati - 22 bez smatku bez odporu, bez pchyby; z psí hlavy; z erbovní rodiny (ironicky) - 24-25 čtyřl kátoú čtyř porod, čtvero narození, tj. slechtický původ obou dědů a babiček - 25 dobroúť urozenosti - 26 peském hanebném - 27 nesmlí by... zosťil (z voběstí) neodvázil by se zvednouti - 29 uvodie přivodí, dávájí*

(O MĚSTANEČII)

Ale mistr Protiva, mluvě o základu měst, toto praví: že Kain pro vraždu bratra svého udělal jest město, jehožto vzdělání příčina jest byla, že lúpežem a násilím zboží shromáždil jest. Protož svých zlodějství jest požíval a sprostnost života lidského nalezením cíle země, vah a mir v chytrost nebo ve lstivost proměnil jest a v porušení přivedl. Cíle země první položil jest a města zdmi ohrazoval jest, a boje se těch, kteréž jest urazil a zlúpil s svú rotú, v svých městech jest shromažďoval. Tak písmo i mistrové základ první měst oznamují.

Protož Kainovi se přidává počátek měst a hraduó dělánie, a to z příčiny vraždy, lúpeže a násilí, nebo Kain pro nenávisť zabil jest bratra svého Ábele a učiněn zběhem a tulákem na zemi, boje se za život. Protož najprve město udělal jest a potom jiné lúpil a násilí jim činil. A těmi lúpežmi zboží shromáždil. A lid zlý sobě k zlodějství sebral a potom jiná města dělal jest, aby je osadě zlodějským lidem mohl se brániti tým, které jest násilím zlúpil. Protož vražda jeho přivedla k děláni měst a města jeho vedla k lúpežóm bezprávným, nebo nemuož se mnozství zavřieti na městě k válkám jinak, než jiné lúpce násilím, i žráti lúpeže, bránice se jiným. Protož jaké mají založení města a hradové v Kainovi, tak stojí v též šlépějí kráčejece, nebo jiní by nemohli měst a hraduó osiesti, jedno vražedníci a násilníci, lichevníci, kupci, trhovei, šantročníci, ješto se najveice nevěrami a lakomstvím pickují. Proto založice města a hrady a ustavice mnozství městské na takých křivotách, takéť jich ostřihati musie skrze násilé a bezprávie jiných, aa každý čas připraveni sice k vraždě, neb vždy na ně běží nepřízně, bezprávi od jiných i zrady, a oni takévé nepřízně vždy hotovi sú děliti se krví,

23 činice zlé za zlé. Mají-li město tvrdé k bránění, tehdy lúpi a násilě jiným činie, aby zbohatěli, a těmi bezprávi popudie na se mnohých, a tak válku proti sobě zbudí. I přijde jim na to, že se tak zapletú, aby jediné ve krvi a v lúpežích usilovali, tepúce se a k bití ohrady připravujice. A pakli takévé síly nemají a smélosti, aby jiné skrze násilě lúpili a války začínali, ale to v sobě mají, aby netrpěli násilě od jiných. Protož na to všecko mnozství městské připraveno jest, aby se bránili tým bezprávi s poddáním životuo svých k smrti: jiné zbiti chtěie, sami se k zabiti poddávají. Protož pro zachování životuo a statkuo město udělaeice, musí krev prolévatí, a chtěie cizie prolévatí, musí své k těmuž poskytatí. Protož to pokolenie městské a erbové, ješto kryje životuo na hradiech, na tvrziech a na městech, vždytláká ve krvi bratra svého a násilím je dávi. Protož jest pokolenie Kainovo, prvního vražedníka. A s tím bytem nemuož se jeho vražda pustiti, nebo založice pokoj života tělesného a prospěch statku časného, i dělati na to města a mnozstvím je osaditi i musí přidati příčiny k městu, aby úmysl první došel, aby je vždy hradili, vždy nad ním bděli v noci i ve dne, aby jeho nízádný nezlekl a jim životuo nezmodoval a zboží jim nepobral. Pakli se kto zjeví svú nepřízně, chtě nětco vzřiti neb poškoditi, ihned bez pomeškánie zvon svolá všecky, to mnozství městské, k zabiti. Pakli zlapají zloděje aneb zrádce, tým neodpustí aniž se upokojí, dokudž jich krve neprolejí.

45 Protož od založení počúnce mnozství městské, aby u pokoji života a zbožie chovali, musí státí na krev každému, kto by jim chtěl na to bezprávi sáhnúti, a na to všecku pěti města přidati, aby mnozství, maje se za čím kryti, mohlo se všelikému nešťestí odbiti. A položice takévý zámysl mnozství městského k zachování života a statku u pokoj, jakož žádají, tehdy neostane v nich žádně příkázaní božie, kteréž přileží k milování bližních;

50 nebo pro svůj pokoj, kterýž chtí za zdí syty zachovati, některé násilím budú lúpti, některé lstivě rozličně oklamávati a na protivně sobě sahati, hrdla jim odjímajice. Nebo poněvadž proto hradí se a okopávají, aby bezprávie netrpěli na životě a na statku; musí vždy zlé za zlé činiti, bránice se bezprávi

55 Protož ta všecka příkázaní musí přestúpena býti, kteráž trpělivost příkazuj křestanóm a obranu života a pomstu zapovídají: „Ne sami se bránice, najmilejší, neboť dí pán buoh: „Mně pomsta a jáť odplatím.“ Protož jest-li laeť nepříteľ tvoj, nakrm jeho, a jest-li žiezniv, napoj jeho.“ Ta všecka příkázanie božie musí přestúpena býti, když tak za zdí u pokoji to mnozství chce života chovati. A co sami mezi sebú bezprávie mají, v súdiech s sváry dělé skrze práva pohanská, pravdu často sobě nepravdu činice, přestupujice příkázaní Kristovo, ješto veli přidati plášť k sukni a nechati sváruo v soudiech. Protož ani k bližním, ani k bohu neostane nížádně příkázanie Kristovo na tom lidu městském: tak se zlé za zdí chová a v to šibalství svorně se uplete. Nebo die miláček Ježíšo: „Toť jest láska božie, abychoť v příkázaní jeho chodili.“ A jinak milosti jeho nemuožem miati, jediné zachová-

vajíce všecka prikázani božie. A když pak jediného nenie na množstvi městském, tehda ovšem milosti božie nemají aniž jie mohú mieti, tak bydléce ve mnohých přestúpeních a v zapleteních takových, pro něž nižádnú stranú nemuož prikázanie božie přistúpiti. Protož hroznú věc prorok die o nich: „Viděl sem zlost a protivnost v městě. Ve dne i v noci na zdech jeho zlost a práce prostřed něho a nespravednost a násilí; z ulic jeho nesešla lichva a lest.“ – Dostí tvrdý nápis a nesličná pověst na ty, ješto chtí všecko se ctí provésti. Nechtí to smažít s sebe tuční a máďří městal Ale by jim kto rovný poslal do rady takový list, toť by se naduli; ta srdce pýchú prorostlá řekla by: „Hani dobré, hani pány rathúzní.“ Protož nepochybně muož řečeno býti to písmo, že jest viděl zlost a protivensví v městě, všelikého pokolenie zlost, ješto jest každá protivna velmi bohu, že takové množství, šibalcky spojené, v němž nižádné prikázanie božie neostává aniž muož miesta mieti v něm podlé toho běhu, v němžto množstvie městské založeno jest, nelze jest s jich úmysly nižádnému prikázani božímu ostati v nich. A poněvadž nenie v nich prikázani božích, tehda jest přestúpení všech. Protož m isí v nich býti všelikého plemene hřiech hojně rozmnožený. Pomsta a krev, ta ihne i od základu prikopuov a zdí na ně vlita jest, potom pýcha za erby u patách kráčí za nimi k lakomství – tím město stojí –, obžerstvie, opilství, rozkoši tělesné (smilství, cizolozství, plzkých milostí, frejuov) k úrazóm jedni druhým, ohyzdně obcuje, peská spolu m uvenie majíce, jedni druhým jako jáma prokopaná k slomení hlavy. Pýcha jako siet osáhla je ve všech věcech jako pokolenie erby zkorunovaná. Všecky věci s poctivostí a s chválú tohoto světa chtí provésti, vládykám se rovnajíce postavú, oděvy, pokrmy, nápoji, domy, pokoji, světnicemi, loži. A což koli jednají, vždy řiekají: „Ať jest počestno.“ Jediné žeť jich záchodové nepočestně smrdí nežli vesních výruov, jiněť vše se ctí chtí mieti. A lakomství, to jim přirozenie, aby každý honil, kdež muož. Nebo to množství zdí okročené málo dědin k tomu množství má, a založili sú mieti stoly tučné bohatcovy, domy vysoké a nákladné a jiná zboží mnohá. Protož na to musí dobývati, jakž koli budú moci, obchody, trhy, kupectvím, krčmami, řemesly, lichvami, lstí, jakož teď písmo die, že „nesešla z ulic jeho lichva a lest“. Každý mieř listivě na bratra svého, aby jeho ujal a sobě nahnal, aby jeho lúpil v tom, oč s ním má děliti; a což u něho vidí sobě libého, aby o to skrze lest hlédal k němu, aby jeho zklamal na tom. Nebo jest všecka věrnost a milost bratrská umrtvena, protož muž bratra svého loví až do smrti, die pán buoh. Protož lichva tu jest hojná i zjevná i v puojčení peněz na dědiny, na lúky na určený rok, aby užil dotud, a nemuož-li vyplatiti na ten rok, ztratí drahú věc za malé puojčení. A těch běhuov lichevných mnoho mezi sebú mají, ješto bohatěji jedni druhými skrze lichvu a bohatí chudě sehltí těmi běhy lichevnými; ač nebude zjevná lichva, ale bude zmalována nějakým milosrdenstvím nazvaným aneb spravedlností. Protož toho lidu městského pravý

110 jest byl otec Kain na mnohých kusích, nebo on sprostnost života proměnil jest v lest nalezením vah a měř, jenž předtím tak sprostný lid, že snadně směnili sú jedny věci za druhé, nevážice ani měřice, až on jim položil, těm zlým, aby pod vahú a pod měřú ceny šly. Protož tento lid v tom má múdrosť velikú, aby váhy a miery majíce, někde k sobě větčie a od sebe menšie. 115 A pakli miery a váhy pod vyrčením rychtářským musí jiti anebo že jsú pravé, ale nasadí cenu příliš drahú. A což vážice anebo měří, to umějí vše, zfalšovati: kořenie v vlhce chovati nebo kamenička do něho namiesiti, aby těžká na váze malá věc byla; též obilé s plevami zespod smiesí. Tak ďábelskú lest jednají jedni proti druhým k oklamání, umějí jednatí v trzích, v řemeslech. 120 Protož z samého břicha Kainova ten lid se všelikú lstí vyšel jest. Nebo synové Agar, umějíce múdrosť, kteráž z země jest, byli sú kupci zeměští, a Temanští, ale múdrosť boží sú nepoznali; takéž tento lid pln jest múdrosť zeměské smiešen se lstí, ješto posluhuje jich lakomství a ku polapaní bratra, aby jeho škodami šťastnějie na světě a prospěšnějie uměl býti, čím listivějie bratra umie ujiti. 125 Protož veliká rána vieře stala se jest, když tak odporná šibalstva skrze jednání Antikristovo u vieru umiešana jsú se všelikými přestúpeními a odpornostmi Kristu Ježíšovi, aby jsúce pod koží viery, tak škodně jí na zemí potlačili a k sobě jí přitáhli, aby stála podlé nich na jedné šlápěji, až by jí najposléze, ujmúce mezi se ta šibalstva, uvedla jí po sobě, rozkazující jí, aby jim showivala, jha těžká na ně nevzkládající. Protož všecka ztracena jest pro ta mnohá zlosynstva, přimiešená k ní skrze lež Antikristovu, jenž sú moc ujala nad věrú a táhnú jí po sobě, a ona nižádné moci v své pravdě nemuož ukázati. A že ta šibalstvie sú základové zeměští, protož viery se nesnadně pustí, by jí zjevně zapřeli, a právě jí také držeti nebudú aniž mohú. 130 podlé svého založenie a podlé svých zámysluov odporných Kristu. Nebo kdyby chtěli v pravdě vieře povoliti, ona by jim přikopy zasula a okolo měst, braduov a tvrzí zdí by jim položila a z všeho morděfství i z jiných zvláštností městských by je vyvlekla, v nichž jest moc Antikristova proti Kristovi silná; nebo, kdyby chtěli v pravdě vieře povoliti, musili by se těch všech věcí pustiti. Protož nyní tak listivě se viery přidržice, najsapie s ní tak falešně vuokol puojdú, usty jí a prstem ukazující, aby jí držali a opatrně na šibenici vedli. Protož město jest nádoba jedu mnohotvárného, aby tráviló mnohotvárnú tráveninú své přebývatele i jiné všecky okolo sebe, aby v smrt uběhli ti, ktož se k nim přivinú jako k sodomským lidem, jenž plá 135 smilstvím, opilstvím a rozkošmi. A všecky pohostinu vcházející bláznivé okolo sebe ztrávi svým opilstvím a zlými a porušenými příklady; téměř všechen lid sedlský v jich pýchu a v lakotu se oblačí a jich listivým kupectvím se učí a obvyká jich okrase a v rozkoši jich leze. Protož město jako malomocný mnohotvárné barvy malomocenství, ješto rozličné mohú zka- 140 leni býti lidé jich malomocenstvím. Nebo v městě jsú pochotné věci žádos-

1 a tělesným, bezpečností těla, rozkoši, poctivost křivá s ochotnostvím
odným, ale jediné na potkání a těm, ješto pohostinu vcházejí, ale na trh
lčím zubem proti všem. Protož se na bydlo táhnú množ do měst i tova-
tví jich obvykají ti, kteříž okolo nich jsú, pasúce se lahodami jich.
tož musí silný muž podlé viery býti, ktož jedem rot erbových a měst-
ch nebude otráven. A kněz vejda mezi ně na to, aby je navedl na pravú
tu, a prvě než on je navede, až oni jeho otrávi a svedú jeho svými stoly,
ltočující hustčieho, zasílající, lahodice, až pomalu, nezfetedlně kněz
me na jich cestě. Prvě než on je múdrosti naučí, až oni z něho blázna
ú, až i přijde na to, že oni počnú se jemu posmievaťi fkuce: „Toť se kněz
ci na kvasu opil, že nemohl s nemocnými mluviti.“ Protož takový stojí
zi nimi jako umrlec; nevedeť šibenici na hrdlo ten lid zpražlý, ješto prvě
zumí knězi nežli kněz jim.

A protož z těchto věcí muozem srozuměti, cof netrpělivost móż zlého
idi uvěsti a kterak daleko muoz je od viery i ode všech ctností odsúdiť.
ož muoz známo býti na lidu městském a hradsckém, že chtěie u pokojí
ty a statky zachovati, aby jim na to nemohl nižádný snadně sahati,
radí město a okopají a osadí je množstvím, aby za zdí a za příkopy mohli
uchovati od zlých věcí, jichž trpěti nechťi – pakli se nepřizeň zdvihne,
se množství silně brániti mohlo. A založice ten zámysl, musí v to ve-
ko uběhnúti, nač je přebývanie města vede. Protož přebývání města
f je v ty nepravosti, kteréž se města přidržie a z něho se rodí. A toho
o jest základ netrpělivost, že nechťi nižádných bezpráví trpěti ani pro
u, ani pro své spasenie. A protož ta netrpělivost jich se nepustí; dokudž
na místě stojí, vždy se budú bítí pro svá bezpráví. A dokudž se tak bítí
ú, dotud viery následovati nemohú. Protož nemuoz tak mnoho viery
ci jedna věc od lidí, jako takový byt množství městského odvrhl trpě-
t, nebo bez trpělivosti nelze jest viery pravě držeti. A protož město-
zené k uobraně jest najodporněšie věc trpělivosti, a největší osídlo jest
ěšto těm, ktož sú z viery dlužní trpěti bezpráví. Protož sv. David viděl
zlost a protiventství v městě a uprostřed něho práci, nebo město své
yvatele napne na mnohú práci a obtieži je mnohými břemeny, aby
a stavěli, hradili, stříehli jeho ve dne i v noci, bili se a války vedli pro ně.
ch prací mnoho v městech obce trpí. Než pak v hřiešiech, kteří v mės-
sú, velikú práci mají a lakomství každý v svých obchodieh dosti
, že mnohú práci musí na se vzíti. A než pýše dosti učini, co nákladu,
áce na ni naloží! Co pak práce obzerství a opilství na ně uvedel Co
vé a nenávisti práce na konšely uvedul Co na kněžieh práce neúžitečné
ihnel A tu všelikú práci hřiechové uvodí na města, aby jich břiemě
bylo v nepravostech jich. Protož pán Ježíš, vida město v tak hrozné
, plakal nad ním vida, že v té zlé práci již pokoj má, bito jsa bolestí
čije.

230 Ale to by mělo váženo býti, kdyby mohli lidé školy viery znáti, odkud
jejie zkaženie přišlo jest? Jediné z toho, co se praví o městech. A kto jest
235 takový poběhllost těch šibalckých rot vieře přičetl a zřiedil je věrú skrze lež
se všemi odpornostmi jich, ten jest člověk hřiecha, syn zatracenie, ješto
pohanství zjevného za hřiech nemá, anebo jinak: Antikrist domácí, úhlavní
nepriatel Jezukristuov, ješto všemi cestami mrtví Jezukrista. Tenť jest ta
šibalství odporná městská a jiná včetl u vieru skrze lež, aby ta oklamaná
240 lež, nazvaná věrú, chránila ta všecka zlosynstva, přičtená živě Jezukristovi,
aby jeho viera pravá ven vyvržena byla skrze ta zlosynství šibalcká, jenž
oni sú síla Antikristova proti Jezukristovi. Protož Antikrist zřiedil jest
města pod věrú skrze svú lež se všemi nepravostmi jich; a krvavostí měst-
ské, co jich jednají, mrtvicee lidi, to jim za službu boží počítá; a tu lživú
245 chválu boží, kteréž jest zřiedil mezi křesťany skrze svú vysokú lež, jizto
najsilněji vede v městech: kostely veliké stavi, zvony veliké slévá, kněží
a žákuov mnoho jest nasvětil, aby uprostřed těch vražedníkuov zdála se
najslavnějši služba bohu, ale nic výše než samými křiky a notováním
v hlasích vymyšlených od kněží a žákuov pyšných a smilných. Protož ten
250 člověk hřiecha oslavuje takové množství hřiešníkúov chválu boží a řády
jeho skrze lež a pokojí jich svědomí, aby svých hřiechuov neměli za hřiechy,
ale aby najtěžšie hřiechy měli za službu boží, a sú-li kteří proti svědomí jich,
na to jim odpustkuo dosti dá a vody jim nasvěti a postaví kropáč u dveří,
aby ty hřiechy smývali se sebe. Protož kto muoz mluviti o zkažení viery aneb
255 počísti odpornosti, jimiž jest viera zkažena skrze ta šibalství městská i jiná?
Nebo člověk hřiecha, pasa se a bohatěje hřiechy, řiedí svú lži takové množ-
ství hřiešníkúov pod vieru. Protož tolik jest mohl úrazuov a odpornosti
vieře uvěsti, že jest z lidí vypadla a v neznámot a v zapomenuti jest vešla,
jako by nebyvala na světě. A najviece proto, že ten člověk hřiecha své úrazy
a odpornosti viery oslavil jest světu jako vieru s velmi velikú chválu, aby
mohl své úrazy jako chválu a řád boží světu ohlašovati. Protož jemu zisk
260 jest hřiechuov množství, protož mohli jest své bludy za vieru světu uvěsti
i pase se na ně hojně a bohatě a cti a chvály tím sobě na světě dobývá
a mnohé národy svú omylností spokojil jest v hřiešiech a oslavil jim svú lež
265 jako službu boží.

1 mistr *Protiva*: mñněn Jan Viklef († 1384), anglický církevní reformátor, z ně-
hož Chelčiecký sice čerpá některé myšlenky, ale zároveň s ním polemizuje (*protiva* =
= protivník papeže a církve); citován zde spis *De civili dominio* (O světském pano-
vání), Kap. 21 – 2 *vzdělání* založení, zbudování – 3 *zboží* statky, majetek; *sprostnost*
prostota – 4 *elie* hranic – 6 *kteřé jest urazil* kterým ublížil

9 *se přidává* přisuzuje se – 11 *boje se za boje se o* – 18 *založení* základ – 19
oslehl osadit; *jedno* leč, jen – 20 *šantročníci* podvodníci – 21 *se pěkují* krmit se, živí
se; *ustavce* postavice – 22 *na křivoláčch* na nespravednostech; *ostřihati* ochraňovati –